

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 6 Septembrie st. v.

Telegrama noastră dela Arad din numărul de ieri ne-a adus o știre, al cărei efect asupra poporului românesc din toate părțile încă nu-l putem prevedea.

Generalul Traian Doda, erou hinerit pentru Tron și patrie, încărunțit luptător încărcat de succese pe terenul înaintării și al bunăstării fraților sei de un sânge, bărbatul de încredere fără păreche al concetățenilor sei, într'al căror mijloc a trăit o viață lungă, neobosită și plină de fapte bune; el, Traian Doda, patriotul model, cetățeanul loial și virtuos, este condamnat să sufere martiriul unei grele închisori de doi ani de zile, să-și sfârșească poate viața sa binecuvântată pentru neamul românesc între zidurile temniței!

Și ce crimă a comis acest bărbat. fruntaș de frunte în viața noastră publică, de i-s-a făcut o judecată atât de aspră? Cu ce a fost el învinuit, ce argumente agravatoare s-au adus în contra lui, de toți 12 concetățenii, chemați de constituția țării să-l judece, au pronunțat asupra lui verdictul condamnat?

Nu voim să precipităm lucrul. Nu avem încă informațiile necesare și de aceea nu voim și nu putem să ne pronunțăm. Nu înțelegem încă o mulțime de lucruri. Corespondentul nostru ne-a telegrafat aseară, că generalul a fost condamnat în absența lui și că apărarea avocatului Carol Eötvös din Budapesta n'a fost admisă. Toate acestea nu le înțelegem și de aceea nu ne putem pronunța.

Le spunem astăzi numai atâta cetitorilor noștri, că Traian Doda a fost condamnat de judecătoria de presă pentru un apel, pe care ca deputat ales al cercului Caransebeș, l-a adresat alegătorilor sei, motivându-și hotărârea, de a nu merge în dieta Ungariei și de a nu renunța nici la mandatul seu.

Este acel apel, pe care la timpul seu îl reproducesem și noi în „Tribuna“, pe care îl comentase dl Ioan Slavici și pentru care acesta șede astăzi în temniță.

Este așadar o legătură între procesele ce s-au făcut acestor doi bărbați,

care amândoi și fiesc-care în felul seu, au mare influență asupra poporului românesc.

Juratul judecă după conștiința sa, după dreptate. Dar' procurorul, ca reprezentant al guvernului, când e vorba de procese de presă, va să dă de procese politice, nu poate avea numai interesele dreptății în vedere, ci și interese politice. Și acestea din urmă de multe ori pot pretinde ca să nu se facă dreptate prea din cale afară riguroasă, de multe ori eară ca dreptatea să ajungă fără nici o considerare la valoare.

De ce vederi a fost condus guvernul nostru, când într'un interval relativ foarte scurt a pus înaintea judecătorei de presă pe atâția Români, între care pe cel mai de frunte publicist și pe cel mai stimat om de încredere al Românilor? Pentru-ce a stăruit el, ca în contra lor să se aplice legea atât de aspru?

Sîntem siguri, că precum noi și toată lumea șcim, că aceste procese de presă sînt nise acte politice de cea mai mare importanță, astfel și guvernul o șcie aceasta și-și va fi dat bine seama ce voesc.

Și noi nu credem, că prin ele a voit să se facă numai dreptate. Să presupunem că dreptate s'a făcut, că toți cei condamnați își merită pedeapsa, pe care au căpătat-o, și cu toate acestea rămâne deschisă întrebarea, că oare după interese politice bine înțelese a lucrat guvernul, când a stăruit pentru pedepsirea oamenilor noștri?

Aceste interese politice, după care va fi lucrat guvernul, nu pot fi altele, decât ca să-i intimideze pe Români și să le iee pofta de a mai stăru pentru realizarea aspirațiilor lor, pe care actualul guvern nu voesc să le admită. De aceea condamnarea celor condamnați, și mai ales condamnarea generalului Doda, nu sună numai la adresa lor, ci la adresa tuturor Românilor de sub coroana sfântului Stefan. Ei nu sufer pedeapsa numai pentru ei, ci pentru noi toți.

Își va ajunge guvernul scopul? Se vor intimida Români? Noi nu credem.

Și de aceea o țicem fără sfială, că grozav de rea politică face guvernul față cu Români, când voesc să se asigure din partea lor prin prigonirea și terorizarea oamenilor publici ai lor.

Români nu se lasă a fi intimidați, dară amărâciunea și adîncă nemulțumire, de care sînt cuprinși, crește mereu, și nu șcim unde ne va duce, dacă guvernul va merge tot înainte pe calea, care a apucat-o.

Și vedem, că nici gînd nu are să părăsească această cale. Condamnarea atât de severă a generalului Traian Doda ne documentează din nou, că guvernul nu voesc să șcie, că poate avea lipsă de prietenia Românilor.

Cine apără Ardealul?

Organul principal al kossuth-istilor, „Egyetértés“, dela 14 Septembrie n. se ocupă eară cu această întrebare.

După-ce într'un articol despre fortificările din România spune cetitorilor sei, că guvernul vecinului regat s'a apucat cu tărie și înțelepciune de fortificarea țării, că s'a proiectat întărirea capitalei după un plan grandios cu 28 forturi, din care 9 sînt deja în construcție, și că se încep și lucrările pentru fortificările dela Galați și Focșani, care toate ar avea de scop a garanta neutralitatea regatului cu deosebire contra unei eventuale invasiuni a Rusiei în și preste România, foaia kossuth-istilor urmează astfel:

„România își întărește frontierele și își face politica independentă, până când noi Maghiarii cu îngrijire ne uităm la hotarele deschise și neapărate ale Ardealului. Politicii maghiari independenți au arătat de multe ori punctele primejdite. Dar' pe generalii austriaci nu-i doare capul de soarta maghiarimii din Ardeal supuse la mii de pericole. Până când trebuie să așteptăm primul atac dela Nord în Galiția și până când liniile frontiere noastre neapărate în actuala situație internațională a monarhiei inspiră mai puțină îngrijire, până atunci relativ la Transilvania în nimic nu putem găsi liniștire. Numai cu groază ne putem gândi ce ar aștepta pe maghiarimea izolată din părțile răsăritului, pe nobilii Săcui și pe proprietarii maghiari, dacă o putere armată străină, dînd mîna cu valachimea inimică, ar invadea Ardealul.

„Direcția actuală a politicii României, ce e drept, este liniștitoare și chiar fortificările dela Focșani ne apără încă și pe noi. Dar' roșeața rușinii ne acopere fața la gînd,

dul, că siguranța fraților noștri din Ardeal, cel puțin în parte, depinde dela apărarea vecinului român, care nu este totdeauna bun vecin, ci și în contra lui ar fi foarte necesare întăririle la granița Ardealului“.

Așadar' Ardealul dinspre România este neapărat, ear' generalii austriaci nu se gîndesc să-l apere, ci se gîndesc numai la Galiția, unde cred ei că vom avea să întîmpinăm primul atac dela Nord.

Ardealul astăzi este apărat numai prin întărirea, pe care le face România, și prin urmare siguranța lui depinde în mare parte dela România, un lucru acesta, care îi face pe independenții Maghiarilor să roșească de rușine.

Dar' nu numai de rușine, ci și de frică. Ce s'ar întîmpla cu nobilii Săcui și cu proprietățile maghiare din țeară, dacă o armată străină, dînd mîna cu valachimea de aici, ar veni în Transilvania preste România, care n'ar voi să o oprească cu pepturile fiilor ei?

Nu ne interesează cui și de ce pune „Egyetértés“ această întrebare, cine voesc el să-i răspundă la dînsa?

Dacă însă vrea să șcie și ce ar răspunde „valachimea inimică din Ardeal“, apoi asculte ce-i spunem noi, care nu credem să ne înșelăm, când țicem, că răspunsul nostru poate fi privit ca răspunsul majorității poporului românesc din țeară:

Rău, foarte rău, ar fi pentru Maghiarii izolați din Transilvania, dacă s'ar întîmpla de ce se teme „Egyetértés“! Ba nici n'ar fi trebuință ca armată străină să intre în Transilvania și să deie mîna cu valachimea, pentru-ca să le meargă foarte rău nobililor Săcui și nemeșilor proprietari, încungiujați din toate părțile de valachime. Ar fi destul ca armata monarhiei noastre să fie angajată în alte părți, fie la Vest, fie la Nord și Nord-Vest, ar fi destul ca să le lipsească Maghiarilor din Ardeal pe un timp oarecare scutul baionetelor austriace, pentru-ca valachimea să poată isprăvi ușor cu ei, dacă ar voi să o facă.

Și se vede că se tem Maghiarii, după purtarea lor cu Români, că poate să vină oare-când careva din aceste două situațiuni.

Se tem, că s'ar putea întîmpla, ca o armată străină să intre în Transilvania fără să fie oprită în cale nici de fortificațiunile României dela gurile Prutului și dela Dunărea-de-jos, nici de baionetele dorobanților, care sau n'ar putea sau chiar n'ar voi să țină pept cu ea de dragul Săcuiilor și al proprietarilor maghiari.

Se tem că s'ar putea întîmpla și aceea, ca valachimea din Ardeal, sătulă de oblăduirea maghiară, să deie mîna cu invasorul străin, dacă prin aceasta va crede, că interesele ei de viață și dezvoltare vor fi mai bine asigurate ca prin solidaritatea cu Maghiarii.

Se tem poate și de aceea, ca Maghiarii din Ardeal în urma unor evenimente mari să nu se mai poată răzima în baionetele austriace și siguranța lor să depindă singur numai dela bunăvoința Românilor conlocuitori, care fac majoritatea covârșitoare a țării.

„Egyetértés“ și cei deopotrivă cu dînsul, se vede, că le prevăd toate acestea și de aceea au pus întrebarea de mai sus.

Ei bine, să presupunem ceea-ce nici un Român cumsecade nu doarece, să presupunem, că în adevăr ar putea să intre una dintre eventualitățile mai sus indicate.

Ce ar trebui atunci să facă Maghiarii, pentru-ca frații lor de un sânge din Transilvania să n'aibă a se teme nici de armata străină, nici de regatul României, nici de „valachimea“ din țeară?

Cred ei, că dacă generalii austriaci ar putea și ar voi să deie Transilvaniei atențiunea, pe care o dau Galiției, ar fi destul pentru asigurarea lor față cu toate eventualitățile?

Generalii austriaci să salveze pe nobilul popor săcesc și pe nobilii proprietari maghiari de prin ținuturile românești, când conaționalii lor, care stăpînesc țeara de 21 ani, parecă- anume lucră ca să pregătească posibilitatea eventualităților de care se tem?

Noi, și întreagă inteligența română din Transilvania, ne dăm mereu silința să convingem pe Români, că la vreme de grea cumpănă numai în solidaritate cu Maghiarii vom fi în stare să ne apărăm existența și interesele, care ne sînt identice.

Maghiarii însă prin organele lor, care ne stăpînesc, și de și ne desavu-ează și apropiere pe Români în mod fatal de convingerea, că solidaritate de interese între Români și Maghiari nu poate să existe.

Căci guvernele maghiare, care s'au succedat dela 1867, și organele lor n'au făcut alta pentru Români din Transilvania, decât că au lucrat pe toate căile și cu toate mijloacele pentru a-i face să creadă, că ei sînt priviți ca dușmani în țeara lor și că Maghiarii își ved amenințate propriile lor interese prin ori-ce mișcare de progres și înaintare din partea Românilor.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Petrea.

— Poveste. —

(Urmare).

Și se duce, se duce, multă lume împărăție, ca D-zeu să ne ție, că cuvîntul din poveste mai înainte multă este, mîndră și frumoasă, s'ascultați și d-voastră, dar' cui nu-i place, nu asculte, ducă-se în treabă-și și mie-mi deo pace să o mințesc până în capăt. Și pe unde mergea, pe cine întîlnia, tot întreba: „Nu știi unde șede, în care țeară, Țiganul Stănel, faurul cel vestit, care lucră și fără cărbuni? Dar' toți îi spuneau, că nu i-au auzit de nume, precum nici d-voastră nu i-ați auzit de nume până acum ce v'ei spusei eu.

Dacă v'edea Petrea și v'edea, că nime nu-i poate spune despre Țiganul Stănel, se puse și se făcu o pasere și sbură în înaltul cerului și de acolo se uită preste tot pămîntul, ca doară va putea chibzui ceva — dar' toată truda fu numai înădărat.

Apoi ear' se dete preste cap și se făcu om, apoi se puse călare și înainte Petre! Merge, merge, merge, ca omul care caută ceva. Și merge Petrea până ese din lume afară și dă printr'o pădure și merge tot înainte pe o cărare. În mijlocul pădurii într'o poiană frumoasă vede o căsuță, deci se apropie acolo, apoi se coboară de pe cal și bate în ușe. Atunci din casă aude vorbă subțire ca de

muire: „de ești om pămîntean spune-mi numele, ca se te slobod în casă, ear' de ești nălucă, pei în stani și în bolovani!

— „Că sînt om pămîntean și mă cheamă Petre, caut pe Țiganul Stănel“.

— „Apoi să vii înăuntru, fîtel meu“.

Și intră Petrea înăuntru, ear' muireea din casă — sfînta Mercuri, că ea era — îi puse așimă bună și fragi și fagur de miere și apă, să mănânce și să bea, că doară la călătorii, pe care îi vede fără merinde, numai cu bucate le poți face voea bună, nu cu vorbe de dragoste.

După-ce se sătură Petrea, apoi îl întrebă sfînta Mercuri: „Unde ai țis că mergi?“ Ear' Petrea îi spuse, că el caută pe Stănel Țiganul și se rugă de sfînta Mercuri, să-i spună de cumva șcie unde s'ar afla?

— „Nu știu, dragul meu Petre, nu știu, nici nu i-am auzit de nume, dar' dacă ai lipsă chiar așa de mare, atunci ostenește la soru-mea, la sfînta Joe, ea e mai bătrână decât mine, dar' de cumva i-a auzit de nume?“

Apoi sărută Petrea mîna sfîntei Mercuri și se puse la drum mai departe, merse, merse, până ajunse în mijlocul codrului în o poiană, și în mijlocul poienii era o căsuță ca un păhărel. Se scobori de pe cal și bătu în ușe. Din casă se auzi un glas muieresc:

— „De ești om bun, spune-mi cum te cheamă, să te las înăuntru, ear' de cumva ești o nălucă, pei în stani și în bolovani!“

— „Sînt om bun și mă cheamă Petrea!“

— „Vino înăuntru!“

Și intră Petrea în casă, ear' sfînta Joi îi puse de mîncare azimă, pesce, miere, fragi, și apă de beut. Ear' după-ce se sătură Petrea, apoi îl întrebă: „de unde, și până unde, nepoate?“

Ear' el răspunse:

— „Caut, maică sfîntă, pe Țiganul Stănel, faurul cel vestit, că mare lipsă am de el, deci te rog, de cumva știi, spune-mi în ce parte de pămînt locuiește?“

— „Oh, nepoate, nici de nume nu i-am auzit, dar' dacă ai așa mare lipsă de el, ostenește până la sora-mea, la Vineri, da de cumva te-a șci ea îndrepta.“

Și se puse Petrea la cale, și merse două zile și două nopți numai singur prin codri nestrăbătuți de securi, pe o cărare îngustă. Mergînd astfel, îl lovi dorul de țeara lui, dar' așa dor mare, căt pe-aci pe-aci era să se întoarcă acasă. Dar' atunci zări o poiană și în mijlocul poienii o căsuță foarte frumos curățită. Aci ședea sfînta Vineri. Se scobori Petrea de pe cal și bătu în ușe. Ear' din casă se auzi un glas:

— „De ești om bun, spune-mi numele ca să te primesc în sălașul meu și al lui Dumnezeu, ear' de ești o nălucă, pei în stani și în bolovani!“

— „Că sînt om bun și mă cheamă Petrea.“

— „Intră dară!“

Și intră Petrea în casa sfîntei Vineri, și sfînta Vineri îl culcă într'un pat moale să se odihnească, ear' până ațipi el o leacă, ea îi făcu de mîncare: pîne, pesce, fagur de

miere, fragi bune, și îl sculă la mîncare. După-ce mănă, apoi îl întrebă sfînta Vineri, că el nu prea îndrăsnia să vorbească multe: „Dar' unde mergi fîtel meu?“

— „Mă duc, maică sfîntă, doară voiui da de Țiganul Stănel, faurul cel vestit, că am o lipsă mare de el; fi bună deci, maică sfîntă, de cumva știi unde e, îndreaptă-mă se dau de el.“

— „Oh, nepoate, rău îmi pare că nu te pot folosi, dar' du-te la Vîntul și-l întrebă pe el, căci el trebuie să șcie.“

Mulțumi Petrea cum șciă mai frumos și plecă la drum tot în sună pînă în virful munților, unde află Vîntul: „Vîntule, dragule, fi bun și mă îndreptează unde șede Țiganul Stănel, faurul cel vestit, că mare lipsă am de el.“

Ear' vîntul i-a țis:

— „Voinice, voinice, prinde-te de aripa sumanului meu și te ține bine să nu cați, că apoi te duc chiar la el.“

Și începî vîntul a se înfoia, și se înfoia și suflă, și urlă de dîrimă copacii codrilor și sfărîmă stîncile munților, ear' Petrea ținîndu-se de sumanul vîntului, se înălță în vînt pînă la nori și de acolo se uită preste lume.

Smeaica își sfărîmă capul, că oare unde să fie Petrea de nu mai dă de el, că ea plecase după surorile ei și le aflase sfărîmate și moarte. Deci se luă pe urma lui Petrea cu o falcă în cer și cu una în pămînt, ear' când îl zărise, se repezi după el ca o pară de foc grosnic.

Pe Petrea îl ardea la spate, dar' dișe cătră vînt:

— „Vîntule, fi bun și grăbește, că pe mine mă arde în spate și asta nu poate fi altă pară decât smeaica, care mă caută.“

Vîntul atîșe atunci norii, și aceia începî a dardui și a fulgera după smeaica, apoi a ploua din ei, de gîndiai că varsă cu găleata. Ploaia aceea mare a mai muiat aripile smeoicilor și i-a slăbit vîpaia cea arțătoare.

Ear' vîntul tot sbură ducînd pe Petrea cu sine pînă preste nori, pînă mai lîngă soare, de acolo zăriră curțile Țiganului Stănel, ale faurului cel vestit. Doamne, ce mai curți! Toate de oțel și negre de fum, ear' porțile toate de oțel și ruginite de vechi ce erau. Cum ajunse vîntul cu Petrea la porți, bătu în ele, și Stănel lăsă barosul din mîna și merse cu trei chei de descuiă trei lăcate căt trei munți de mari, apoi lăsă pe Petrea în curți și-i dișe:

— „Voinice! Dar' ce vremuri te poartă pe la mine, că știu, că de flori de cuc n'ai călcat atîta cale?“

— „Vai, meștere! Uită-te ce am pățit, am omorît trei smei și două neveste de ale lor, două smeoace, dar' cea mai voinică smeoaică trăește, și aceea știu că îmi va pune capul dacă nu-mi vei ajuta tu să scap de ea, să o prăpădim cumva.“

— „Las-o, fîtel meu, să vină numai încoace.“ Apoi faurul Stănel dădu odată cu barosul în nicovală, de nici când durduie nu se face mai mare sunet, atunci intrară numai decât șapte calfe de ale lui, și el le dișe:

N-au făcut guvernele maghiare nimic, și mai puțin ca toate a făcut cel actual, pentru a-și câștiga pe Români și ai pregăti la o conlucrare comună cu Maghiarii în timpuri de primejdie, ci din contră foarte mult au făcut pentru a-i aduce la convingerea, că numai când vor ajunge Maghiarii la strîmtoare vor pute spera, că li se va îmbunătăți soarta.

De aceea le răspundem celor dela „Egyetértés“ și celor ce relativ la Români și la Transilvania sînt de o credință cu dînsii:

Nu forturi și fortărețe la frontiera Transilvaniei vî trebuesc, ci forturile vî din inimile concetățenilor voștri, pe care trebuie să vi-i câștigați, dar' nu i-ați câștigat, ci tot mai mult îi depărtați de voi.

Nu întărituri de peatră vor salva țeara și pe conaționali voștri, ci prietenia sinceră a Românilor, pe care însă numai atunci o puteți câștiga atît dincoace, cît și dincolo de culmile Carpaților, dacă prin dreptate, echitate și bunăvoință veți dovedi contrarul dela ceea-ce ați dovedit pînă acum, că adevă și voi le sînteți prieteni și vî bucurați, cum ar trebui să vî bucurați, de înaintarea neamului românesc.

De aceea lăsați-vă de indelețnicirile voastre de popor cuceritor, lăpădați-vă de năzuințele voastre șoviniste de a maghiarisa pe toată lumea, împăcați-vă cu gîndul, că binele vostru și al nostru depinde dela respectarea reciprocă a intereselor de existență ca popoare deosebite; cu un cuvînt, schimbați-vă cel puțin acum în oara a unsprezecea atitudine voastră unilaterală, care trebuie să înțelegeți, că este stricătioasă și pentru voi și pentru noi.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 6 Septembrie st. v.

Congresul notabililor cechi dela 16 l. c. a fost foarte bine cercetat. În lista de prezență erau induse 800 persoane. Fiind îmbulțea mare, 200 nu mai puteau fi induse. Dintre marii proprietari erau de față: Principele Carol Schwarzenberg și ambii prinți Schwarzenberg, principele Ferdinand Lobkowitz, conții Rudolf și Ferdinand Chotek, conții Adalbert și Carol Schönborn, Clam-Martinitz, Frideric Carol Kinsky, Harrah, Ervin Nostitz și alții.

Rieger a expus, că partidul seu nu reprezintă guvernul, deoarece cabinetul Taaffe stă preste partiduri. Opera națională nu poate prospera dacă Cechii juri își închipuiesc împărțirea muncii astfel, ca noi (Cechii vechi) să fim vitele dela jug și ei să plesnească cu biciul. Vorbind despre Ungaria, Rieger a zis: „Maghiarii ne impută, că noi nu recunoaștem dualismul în toată sinceritatea. Dacă m'ar întreba cineva, că place-mi această formă de stat, i-aș răspunde sincer: Ba. Vom vedea de aici înainte dacă e bună ori rea. Răsboiul din 1866 cu greu ar fi putut-o întrece. Într'un războiu oriental aduce multe pierderi cu sine; dar' acum după-ce ea

există și e în vigoare, nu mai e treaba noastră să discutăm asupra ei. În articlii fundamentali este exprimată recunoașterea dualismului. Pe baza acestor legi sancționate de Maiestatea Sa stăm și astăzi. N'ar trebui să ni se mai facă imputarea, că noi am fi dușmani ai dualismului. Dorițele noastre se pot împlini în cadrul dualismului. Croația are mai multe drepturi decît noi, fără-ca prin aceasta dualismul să apară scurtat. Noi nu ne amestecăm în afacerile Ungariei, Ungaria încă se nu se amestece în ale noastre. Dar' ei mereu ne strică. Îndată-ce ni se arată un moment favorabil, în Ungaria totdeauna es la iveală voci nefavorabile. Pe „Pester Lloyd“, al cărui limbaj nu e potrivit de a câștiga prieteni Ungariei, nu pun mult preț, însă și foile oficiale scriu în contra noastră. Noi nu cerem dela Ungaria altceva, decît neutralitate onestă. Dacă noi aspirăm la o autonomie mai mare, prin aceasta nu stricăm nimic Ungariei. Noi trebuie să căutăm a ne menține prieteni pe Poloni, pe Sloveni și pe Germanii conservativi. Numai împreună cu ei putem noi pas de pas să câștigăm ceva. Greutatea și prețul nostru stă pe trei picioare: Sciință, lucrare și avere. În privința aceasta noi nu stăm îndrăgălaș Maghiarilor, nici în privința numărului, dar' stăm departe după ei în privința înfrîurii politice. Noi ne bizuim firm, că ni se va recunoaște valoarea și ni se va căuta prietenia. De aceea noi rămânem amicii amicilor noștri. Dacă guvernul rămâne credincios programului seu, noi îl spriginim; dacă acesta ori vre-un alt guvern ne atacă viața, vom dovedi că sîntem oamenii vechi de mai înainte și ne vom pune în defensivă“.

După-ce mai mulți oratori au expus succesele politice Cechilor vechi, s'a primit o rezoluțiune, care prelungea ținerea credincioasă la dreptul public cehic și la puterea și mărirea monarchiei și a dinastiei, votează deputaților mulțumită și încredere și condamnă ruptura din tabăra Cechilor.

O depeșă din Belfort spune, că Déroulde a arangiat cu liga patrioților de acolo o demonstrațiune înaintea monumentului apărării dela 1870 și a cerut revisuirea păcii dela Frankfurt și a constituției din Versailles.

Cu privire la reforma electorală în Franța, „Rappel“ serie următoarele: Patruzeci de consilii generale s'au pronunțat în decursul sesiunii expirate, pentru stabilirea alegerilor pe arondisment în ce privește numirea deputaților în cameră. Aceste dorințe vor fi de sigur satisfăcute, deoarece camera, după-cum se scie, îndată după reînceperea lucrărilor sale va avea să se ocupe cu diferite propuneri pentru restabilirea acestui sistem electoral al d-lor Boyssset, Ribot și alții. Cele mai multe consilii generale, care s'au pronunțat în modul menționat, au exprimat dorința, ca în loc de reînnoirea completă de pînă acum a camerei deputaților, să se introducă sistemul reînnoirii parțiale. Această cestiune a reînnoirii parțiale a fost pusă în cameră încă

mult mai înainte de discutarea ei în consiliile generale. Dela începutul legislației pînă în ziua de astăzi au făcut patru sau cinci propuneri pentru reînnoirea parțială de către deputații Col — Favrou, Dupuy (Aisne), Rivet etc. Aceste propuneri se deosebesc în ce privește alegerea perioadelor de reînnoire, unii pretind că jumătate să se aleagă tot la câte trei ani și earăși alții ca să se aleagă numai a treia parte. Ei au însă ca basă comună înfrînțarea reînnoirii parțiale. Toate aceste propuneri s'au dat în studiul unei și aceleiași comisiuni, care după lungi discuțiuni s'a pronunțat cu mare majoritate pentru principiul reînnoirii parțiale. Dl Andre Follet, deputat din Savoia superioară, a fost numit raportor la începutul sesiunii proxime. Astfel camera, avînd în vedere legătura strînsă a cestiunilor, va pute să discute reînnoirea parțială cu acelea ale alegerilor pe arondismente.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Bodesci, 1 Sept. 1888.

„Adevăr, adevăr, grăesc vouă, și mai mari decît acestea veți vedea“.

Nu mult după ștergerea comitatului Zaránd dintre cei vii, cine ar mai fi și creșt, că acei voincoși Zarándani, care cu romanismul și naționalismul lor incomparabil băgară spaima în și mai voincoșii noștri vecini unguri, de a căror stăpînire era pe aci gata, de cumva între alții nu ștergeau pe Zaránd nostru dintre cei vii! Cine ar mai fi și creșt, repet, că acei viteji Zarándani, și anume cei din cercul Halmagiului, se fie și mereu se devină tot mai nemernici, tot mai lași și poltroni, în-cît pe aci pe aci se n'abia ce mai perde?

Martore ne sînt faptele.

Alegerea funcționarilor administrativi, a membrilor în congregațiunile comitatense, a deputaților dietali, și oh! m'ă scîrbesc a mai înșira la de acestea.

Sîntem pe aci de a nu mai avea ce mai perde! Ear' cauza atîtor perderi în cea mai mare parte sîntem noi aceia care deși buni Români de altcum, voim a umbla cu doi bani în trei pungi și cu slănină întreagă, dar' și cu curechiul uns; noi care în fața amăgirilor contrariilor, deși vedem groapa ce ni se sapă, n'avem însă tăria rezistenței ispitelor că-rora expuși sîntem! „N'avem să ne stricăm cu ei, căci avem lipsă de ei“.

Astfel rezonază cei-ce nu sciu de altceva, decît de interesele lor proprii, cei-ce mai presus de ori-ce alte interese pun interesele lor proprii, pentru care sînt buni bucuriși a se vinde și dracului! Și noi nu observăm în noi vedem, că „ei“ numai pînă atunci dau ceva pe noi și stau cu noi de vorbă, ne sînt prieteni și frați și ne fac pe voe, când e vorba de interesele lor personale, pînă când au lipsă de noi! De aci încolo și mai virtos cunoscîndu-ne odată, ne ignorază purcă nici nu mai vîd, nici nu mai aud! Și noi tot se nu-i înțelegem?

Ea nici odată, precum nici acum, nu vorbesc și nu înțeleg toamai pe toți Români, și nici nu afirm, că nu ar fi excepțiuni, deși atît de rari, dar' tot sînt, ear' aceia fie convinși, că pe cît sînt ei de merițiți, pe atît sînt de binecunoscuți, și apoi ori-ce suspiciune ea de ea se îndepărtează de ei.

Am fost ignorat și prigunit în mai multe rînduri, pentru-că prevestiam: „adevăr adevăr grăesc vouă, și mai mari decît acestea veți vedea“!

Și eată tristul adevăr!

Cercul Halmagiului are destule școale populare, și vorbind ear' numai adevărul, cum numai se poate mai neglijate și mai deplorable. Halmagiul încă are școale tractuale, școala populară și școala de fete. Cu nimic mai de dai Doamne, decît cele de prin comune, căci bine se fiu înțeles, mica diferență în comparațiune cu starea nu scusă nimic.

Cu tot acest rîu, e mai bine totuși decît fără de el.

Dar' pentru-ca acest rîu se fie mai bă-tător la ochii, prea de tot puținii Unguri, Jidovi și câte venituri toate din Halmagi și împregiurime, se sufulează să înfrînțeze o școală de stat sau comună în Halmagi, sub pretextul, că ei singuri o s'au susțină, deși nici pe departe n'au numărul școlărilor recerut de lege, dacă nu cumva fi vor socoti pe toți de-a valma, cu buni cu răi, sau se jic, că toamai posed numărul recerut de lege cu câte venituri de prin împregiurime, care astăzi sînt aici, ear' mîne iau lumea în cap.

Ce ne pasă, dacă ei își fac școală și o susțin?

Ce ne pasă însă e aceea, că în comitetul lor școlastic au ales mulți oameni de ai noștri, confesionali, pe cei mai de frunte oameni ai biseriei și școalei, chiar înfrînțatori de ai școalelor din Halmagi, de ai școalelor noastre confesionale, care la formula unui jurămînt scris s'au subscris, că vor fi credincioși școalei co-

munele de stat, că o vor servi cu credință și vor face tot posibilul pentru înflorirea și prosperarea ei!

În fața acestui jurămînt și deobligămînt, cum oare înțeleg acei domni deobligămîntul, singurita și credința către școalele lor confesionale? Au se poate slăgi cu credință la doi domni?

Dintre două, fals e un jurămînt, o promisiune, un deobligămînt! Și cred acei d-ni, că umblînd cu doi bani în trei pungi, vor pute fi și cu slănină întreagă și cu curechiul uns? Cred ei că dintre două vor pute amăgi pe vre-una sau pe amîndouă părțile? Se înșală ei mai înainte și apoi înșală pe cei-ce îi cred și primesc în sinul lor.

Școala comună de stat e deja înfrînțată în Halmagi și aceasta e prevestitoare catastrofei pentru ale noastre.

Dar' despre acest lucru vom mai vorbi. Nicolau Butariu.

Aniversarea Griviței.

Am spus, că la Sinaia s'a sărbătorit cu multă ceremonie aniversarea Griviței. Eată acum discursurile se s'au ținut cu ocaziunea dejunului dat în aceea di. Regele a rostit următoarele cuvinte:

„Cu viață mulțumire sărbăm aniversarea „dela Grivița earăși în mijlocul batalionului 2 „de vînători, al cărui nume este așa de strîns „legat cu această strălucită isbîndă.

„Astăzi sînt 11 ani, de când vitejia vînătorilor a sfîrșit rezistența înfrînată a „vrășmașului, învingînd toate pedecile sub o „ploaie de gloanțe, care asvîreau moartea în „rîndurile năvălitorilor. Neuitat trebuie să „rămîna dar' în mintea și inima voastră acest „fapt măreț, căruia datorăm strălucirea „Stelei „României“ de pe steagul vostru, ca semn sta- „tornic al voiniciei fraților voștri.

„Dua de 30 August va fi vecinic odată „scumpă pentru oștire, care primind botezul „de foc în o luptă așa de grea și sângeroasă, „și-a dobîndit un loc vrednic printre toate „armatele. Datoria noastră, silința noastră, „este ca să păstrăm ce am câștigat cu multe „jertfe pe cîmpul de onoare și ca să muncim „neîncetat spre a rămîne la înălțimea renu- „melui nostru și a răspunde la încrederea „ce țeara pune în puterea sa militară. Sigur „fiind, că armata va fi deapănura fala Ro- „mâniei, ridică acest păhar în onorul batalio- „nului 2 de vînători și în amintirea eroilor „căduți, strigînd din tot sufletul: Să trăiască „scumpa Mea armată!“

Cuvintele M. S. au fost acoperite de aclamările frenetice ale invitaților și trupe, care părăsind mesele, venise să asculte Augusta cuvîntare.

După aceasta dl general Cernat a adus următoarea urare:

„Maiestățile Voastre!

„Pe când mai toată țeara era îngrijată și se îndoaia despre valoarea armatei, Maiestatea Voastră avînd deplină conștință, V'ati pus în capul nostru, și prin exemplu de curagiu și bărbăție, Ați făcut să reînvieze gloria străbună, dînd independența țerii și căștigîndu-ne stima tuturor națiunilor.

„Mîndri de aceste rezultate, sărbăm cu bucurie această zi; ea ne amintesc cu fericire luarea Griviței și înălțul botez de sînge al armatei noastre.

„Armata, pururea recunoscătoare și devotată, urează Maiestății Voastre și M. Sale Reginei, muma răniților, ani mulți și fericiti pe tronul României.

„Să trăiți Maiestățile Voastre!“

Pe urmă dl major Vidulescu, comandantul batalionului, a ținut următoarea cuvîntare:

„Sire! Dacă istoria este facla trecutului unui popor, luminîndu-ne virtuțile lui; sărbările faptelor glorioase este focul ce încălzește inimile ostașilor, care contribuiesc o la înfrînță.

„Ele vorbesc tinerelor generații militare de vitejie, jertfe și devotament pentru patrie și tron, îndemnîndu-le să urmeze pe calea însemnată de eroi, care au înscris „Grivița alături cu Calugăreni“ și în fruntea cărora strălucesc Maiestatea Ta; ear' nouă ne amintesc recunoștința ce V'ă datorăm, că după trei secole aproape ați redeșteptat gloria străbună și acelor umbre sacre, care cădînd pe cîmpul de bătăie, smălțară cu sîngele lor coroana regalului român.

„Să trăiesci Maiestate ani mulți și fericiti pe tronul României.

„Să trăiască Maiestatea Sa regina, care în timp de războiu a fost un ânger de mîngîiere și în timp de pace un ânger de lumină“.

După sfîrșitul dejunului s'a încins o horă, în mijlocul căreia Maiestățile Lor au stat mult timp privind jocul soldaților și locuitorilor, care veniseră cu femeile lor spre a lua parte la această sărbare națională.

CRONICĂ.

Contele Kálnoky, ministrul nostru de externe, a plecat la 16 l. c. seara la Friedrichshub, însoțit fiind de secretarul de legațiune contele Wydenbrück.

Camera advocațională din Murăș-Oșorheiu aduce la cunoștință, că avocatul Martin Benecze mutându-se cu locuința pe teritoriul camerei advocaționale din Brașov, s'a șters din lista camerei.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Minorenel Mihail Motusz în „Kovacs“; Ludovic Vogel în „Verebely“; Henric Milchram în „Szabo“; Benjamin Knoblauch în „Halmagi“.

Schimbări în corpul statului major. Din Viena se depeșează: În corpul statului major au să se întempe în curînd schimbări foarte însemnate. Șeful biroului operativ al statului major, generalul-major Ferdinand Fiedler, va primi comanda unei brigade de infanterie și în locul lui ca șef al biroului de operațiune va veni colonelul Adolf Horsetzky nobil de Hornthal, pînă acum profesor de strategie la școala de război. Acesta va fi înlocuit apoi prin majorul Emil Vojnovich, pînă acum șef al statului major dela divizia de infanterie Nr. 18 din Mostar. — În cercurile militare circula mai departe fama, că generalul de cavalerie contele Ervin Neipperg se va retrage dela postul seu de căpitan al gardei de trabanți și al companiei de infanterie de gardă și se va pensiona.

La universitatea din Budapesta s'a deschis anul școlar 1888/89 ieri, Luni, în 17 Septembrie, în care di a fost instalat și noul rector Dr. Klinger, profesor la facultatea teologică.

Numărul bolnavilor în casa alienaților din Budapesta e atît de mare, încît nu mai încap în chilile institutului. Ministerul de interne a provocat municipiile să nu mai trimită alienați acolo, ci dacă au localități disponibile pe la spitale, să-i interneze prin acele localități. Statistica arată, că între alienații din Ungaria cei mai mulți sînt Ovrei și Maghiari. Boalele spirituale sînt epidemice, cu deosebire în clasele mai de frunte maghiare.

Un pătrar de milion furat. Proprietarul Steiger i-s'a furat mai de mult în Maria-Teresiopol suma însemnată de 1/4 milion în valută austriacă. La timpul seu tribunul din Maria-Teresiopol a făcut cercetare, a arestat pe mai multe persoane, însă în urmă-le-a pus ear' în libertate, neputînd afla dovezi necesare. În urmă întreagă afacerea s'a dat uitării. Oficerul de gendarmerie Klemm însă a urmărit și mai departe afacerea și după multă trudă a isbit a dovedi, că în adevăr persoanele, care au fost arestate în decursul cercetării, sînt făptuitoarele colosului furt. În urma rapoartelor sale cercetarea s'a introdus din nou, însă nu tribunul competent din Maria-Teresiopol, ci acela din Seghedin a fost delegat de către ministrul justiției cu reînnoirea și finalizarea procesului. Aceasta de bună seamă pentru-că tribunul din Maria-Teresiopol în prima cercetare a dovedit prin superficialitatea sa, că nu este capabil de asemenea lucru mare. Frumos atestat pentru justiția din Ungaria!

Ciocnirea de trenuri s'a întemplat, după-cum se telegrafează din Viena, în stațiunea căii ferate austriace de Vest Vöklamarkt: Un tren de persoane sosind în gară, s'a lovit de un tren de mărfuri aflător acolo, cu care toamai se făceau mișcările de a-1 muta pe alte șini. Șese persoane, între care și ministrul trenului de persoane, au rămas rănite, dar' omorît n'a fost nimeni.

Împrumutul bulgar ce a voit dl Nacevici să-l contragă în Bucuresci s'a zădărnicit.

Împăratul Wilhelm și surorile sale. Dilele acestea a vizitat împăratul Wilhelm pe cele trei surori ale sale. Două erau ocupate cu lucrul de mînă, a treia principesa, Sofia, logodnica cronomului grecesc, avea în mînă o gramatică greacă și cu fața serioasă, studia verbele și adverbele limbii grecesci. Împăratul se aședă lîngă ea și-i ajută la studiere, dîndu-i unele instrucțiuni. În fine el dîse ridînd: „Bine faci și așa-ți trebuie, să te necăjești și tu cu greceasca: adă-ți aminte, că pe când noi, Henric și eu, ne bălăbănim cu ocupațiunile scripturistice grecesci, tu totdeauna rideai și diceai: „A! Voi sînteți doi oameni fără cap, greceasca nu poate să fie chiar așa grea!“

Împăratul Chinei. Tuturor guvernelor europene li s'a făcut cunoscut, că tîndrul împărat al Chinei, în etate de 18 ani, se va căsătorii în 24 Ianuarie 1889. Din venitele statului s'au pus la dispoziție pentru acoperirea speșelor căsătoriei două milioane de taleri chinezesci, ear' patru milioane s'au adunat din oferte benevole din afară la darea directă.

Odată și acum. Întreg teritoriul, pe care zace astăzi orașul New-York, a fost vîndut în anul 1668 de indigeni Europenilor pentru 10 cămeși, 30 părechi de ciorapi, 10 pungi, 30 de gloanțe, 30 pungi de pulvere, și atît indigenii, cît și Europenii, erau îndestăliți cu tîrgul. Astăzi acel teritoriu cu cîte decii de milioane s'ar pute cumpăra?

— „Feciori! Puneți fer, oțel, plumb, aramă, sgară și argint viu laolaltă și le dați foc, și suflați se se topească toate laolaltă.“

Și se apucară feciorii și puseră într'o căldare cît un deal fer, oțel, plumb, aramă, sgară și argint viu și făcură foc sub căldare, și în cîteva minute ferba ca o jîntîță mare.

Atunci se auî ceva bătînd în poartă. „Cine e?“ întrebă Stănel.

— „Eu sînt, meștere, eu sînt, o biată de smeoaică vîduvă. Am vîduț scoborîndu-se pe raza soarelui un voinic la tine, Petrea viteazul, care a omorît pe trei crai de ai smeilor și pe două crăieșe de ale smeilor, tare aș vrî să dau față cu el, baremi să vîd ce voinic e?“

„Că aci nu vei intra — dîse Stănel — n'am vreme să te las, că eu am aci lucruri minunate și m'ă tem că tu vei lua forme de pe ele și-ți vei face apoi și tu; nu, aci nu intri!“

— „Fă-ți milă și pomană meștere, dacă nu vrei să m'ă lași înlăuntru, fă o gaură prin zid, numai să-l pot vedea baremi.“

— „Acea nu jic că nu te voui asculta.“

Și porunci faurul Stănel la cei șapte feciori să aducă șapte țevi de fer și cu un capăt se le pună în cazanul cel cu fer topit, ear' cu un capăt în gaura ce o va face el în zid.

Apoi luă un baros mare și numai de trei ori dete în zid cetății și se făc o gaură în zid cît se puti smeoaica uita înlăuntru, apoi puse gura la gaura zidului să soarbe pe Petrea, dar' când puse ea gura la gaura din zid, atunci feciorii pun țevile cele șapte cu

un capăt în gaura zidului, ear' cu celalalt capăt în cazan. Și smeoaica soarbe, dar' soarbe cu putere, ca să soarbe pe cei din cetate, dar' prin țevi îi veni ferul cel furt ce clocoția în cazan, și cum îl sorbi, cum crepă.

Acum Petrea era scăpat și de smeoaica cea mai îndrăcită. Mulțumi deci frumos meșterului Stănel și plecă către casă.

Dar' nu mai nimeresc calea pe care venise, deci rătăci de colo pînă colo fără să scie unde merge. Umblînd el așa, vede o mare mare în mijlocul unui codru. Ce să facă? Să trage într'acolo, doar' va afla pe cineva la foc, care să-i arete calea. Și află el un voinic spătos și peptos încolăcit lîngă focul cel mare, sgriburînd și clătîndu-i dinții în gură de frig: „Vai frig-u-mi, vai frig-u-mi, vai frig-u-mi!“ — dîcea el tot într'una.

— „Dar' cum poți tu dîce că-ți e frig, după-ce focul arde tot într'una, în-cît eu nici nu m'ă pot apropia de el?“

— „Vai, taci, că nu pot de frig.“

— „Cine ești tu, de jici că-ți e frig?“

— „Eu sînt nemernic? Te las aci, de gîndesci că ești un viteaz ca mine, haid' cu mine în bine și în rîu, că eu sînt Petrea viteazul, care am omorît pe craii smeilor și pe muierile lor.“

— „Eu sînt Sgriburilă, nu-i în stare nime să facă atîta foc cît se m'ă încălzească pe mine; dacă tu ești în adevăr Petrea viteazul, atunci eu merg cu tine în bine și în rîu; cine scie, poate că-ți voui fi de folosință la vreme de necaz.“ (Va urma.)

O problemă culturală.

(Urmare.)

Astăzi nu mai stau lucrurile așa. O schimbare profundă s'a produs în viața poporului nostru, corespunzătoare cu mișcarea și evoluțiunea culturală și politică din secolul al 19-lea. Năpădind cultura Occidentului, sparse omogenitatea națiunii, o despărți și o desparte mereu în două grupe: învețați și neînvețați, diviziune psihologică, care n'are nimic a face în fond cu diviziunile în clase basate pe avere sau pe pozițiune socială. Aceste două grupuri merg din ce în ce separându-se atât în conștiință, cât și în forma lor de viață. Grupul segmentat din comunitatea întregului corp psihosofic național, minoritatea cărmuitoare, așa zisa „inteligentă”, n'are numai alte aspirațiuni, alte ideale, dar încă — fie cauza sau efectul aceluia — aproape altă religie și în fine chiar altă limbă. Poeții „inteligentei” nu cântă decât pentru dînsa, pentru orașe, chiar dacă se numesc poezii „privighitori dela Mircescu”. Subiectele lor nu sînt înțelese decât de grupa învețaților, care au absolvat școalele orășenești, gimnaziile, liceele, ba chiar universitatea: căci pentru a pricepe pe Ovidiu și Horațiu se cere mai mult decât să te fi dus de două ori la moară și odată în sat. Pictorii și sculptorii ei și ei din o școală, din școala specială de bele-arte, unde învață tradițiunile artei clasice și devin artiști învețați, pentru a corespunde cerințelor inteligenței. Musica este eară și de un caracter cu totul nou. Grupul minorității erudite cântă și joacă altfel decum cânta și juca mai înainte de a se fi despărțit de viața comună. Are simfonii și valțuri, opere și cadriluri. Alături de la țară tot se mai învîrtesc hora și se ștece olteasca sau dîna.

Și această despărțire crește necontenit. Din un singur corp cu o singură viață se despart două grupuri cu două vieți deosebite, care se uită unul la altul cu dispreț sau cu mirare nepriecată. Se simt străine. Este adevărat, că poeziile populare se strîng; dar această se face tot din interesul științific, din punctul de vedere al erudițiunii sau din sentimentul pietății, unit cu o puternică dosă de archilogism.

Poate-că se pare natural, ca aceasta să fie urmarea imediată a dezvoltării culturii. Unii vor veni chiar cu teoria evoluțiunii în mână și vor ține, că pe diferențiere se bazează toată dezvoltarea și tot progresul, uitând a adăga și pe integrare și uitând a face deosebirea între diferențiere și dîmicare, deosebire tot atât de mare ca dela viața la moarte. Se va aduce poate și exemplul celorlalte țări înaintea teoriei culturii și se va arăta, că acolo stau lucrurile tot așa ca la noi? Aceasta poate fi adevărat. Dar de când oare o boală devine sănătate prin faptul, că ia proporțiuni mai întinse? Și de când s'a introdus în cura medicală mijlocul de a leculi pe un bolnav prin demonstrarea, că boala lui duce și pe alții la moarte?

Dacă această înstrăinare sufletească a celor două părți din popor ar fi o consecință inevitabilă a culturii, atunci de sigur cultura ar fi o nenorocire, un venin dulce, care ne omoară încet și pe nesimțite, ba poate și prin svîrcoliri grozave. Deja țeara, care până mai deunăci numai mîrșia când se uita la orașe, a început să-și arete colții și să mînce chiar. Închipuiți-vă puterea venind în mîinile ei aspre și stîngace, și imaginea unei morți numai cu zimbelul pe buze, unei morți de oficio, dispare. Toată bruma de civilizațiune ce s'a strîns ar sbura în aer.

Dar' se fie oare cultura urmată de așa pericole inerente? Să joace rolul de zizanie despărțind viața poporului în două? La prima vedere se pare că da. Știința și erudițiunea nu sînt date ori-cui, nu sînt populare, ci exclusiviste. Puțini și-le asimilează, restul rămîne îndrăgă, nu se poate ține de înaintași.

Aceasta e adevărat însă într-un cântec vorbim de știință. Știința se adresează la intelect, la rațiune, operează cu noțiuni și abstracțiuni, presupune exerciții sistematice de școală. Nu este tot așa pentru artă. Ea se adresează la sentiment, la sensibilitate, se percepe prin intuițiune externă, nu se pricepe prin raționamente, prin formule abstracte și prin definițiuni logice. O operă de artă se recunoaște ca expresiunea internă a unui dor intern, ear' nu se cunoaște ca o deducțiune silogistică din nise premise sau ca un inel din lanțul causal sau ca un membru dintr-o clasificatiune științifică. Opera de artă impresionează, nu instruesce; cel puțin din natură, ea este emoțională, nu instructivă; și dacă pentru argumente și operațiuni științifice n'au toți predispozițiuni și putere, pentru emoțiuni și impresii sînt toți oamenii făcuți.

Știința dară este făcută pentru puțini, e relativ exclusivistă și se împarte pe specialități; dar' arta este pentru toți, este populară, și se întinde până acolo până unde se întinde unitatea de viață, de simțire, de ideal. Și în acest sens barierele ei geografice sînt determinate, pe când ale științei nu. Știința este internațională, adevărul este egal pentru toate

popoarele prin natura lui; arta din contră e național-individuală, generalizarea ei presupune generalizarea vieții interne, care mai că nu se poate realiza nici odată, dacă ne gîndim, că în factorii ei compunitori intră elemente speciale, locale și istorice.

Oare rafinamentul, la care se fi ajuns arta, va fi cauzând desbinarea? Rafinament! Cine poate susține, că arta greacă pe timpul lui Pericle era grosolană? Și cu toate acestea era populară, căci a crescut din sufletul națiunii chiar, era rezultatul unei dezvoltări organice, ear' nu o excreșcență exotică răsărită pe sufletul lor ca un parazit de lux. Este tot așa de natural a găsi o artă înaltă, întinsă până la cel din urmă strat social, pe cât este de explicabil a găsi chiar elemente de artă inferioară rămase neasimilate, ca corpuri străine, într'un popor dealtmintrelea incult. Și acele corpuri străine neasimilate vor produce în corpul social efectul ce-l' produce totdeauna corpurile străine într'un organism. Vor derangia funcțiunile vitale, vor produce svîrcoliri și dureri interne și — posibil! — vor provoca în mulțime, în restul maselor, sentimentul de a le elimina în virtutea dreptului de conservatiune.

Cum s'ar pute face să se evite aceste consecuențe? În două feluri, după toate aparențele, sau introducînd minoritatea în curentul și hora maiorității sau îndeletnicind maioritatea a lua parte la viața minorității. Cele două vieți trebuiesc legate; altfel ne vor prezenta spectacolul a două crâmpene din același corp bătîndu-se între ele, după-cum s'a putut observa nu numai la animalele scisipare, dar' și în istoria popoarelor.

Care din cele două mijloce e de preferit? Eată o problemă în adevăr dintre cele mai grele în speculațiune teoretică. Se pot obține răspunsuri opuse: 1) după-cum ne mîrginim a considera numai țeara noastră ca atare sau ne aruncăm ochii peste mersul lucrurilor în familia popoarelor europene, în sistemul cărora România se mișcă; 2) după-cum se admite clar în baza raționamentului, că criteriul progresului cultural trebuie căutat în mulțime sau se alege alt semn, alt indice al apropierii de ideal. (Va urma.)

VARIETĂȚI.

(Viața familială în America) o ilustrează o toaie din New-York prin următoarea descriere, ce o face un om de afaceri despre propria sa viață: „Dimineața mă duc în prăvălie pe când copiii mei dorm încă, ear' seara când mă întorc sînt deja culcați. Astfel nu vîd pe ai mei toată săptămîna, ear' Dumineca încă mă aflu foarte puțin în familie. Nu e mirare deci, că copiii mei încă nu mă cunosc. Într-o Duminecă am avut ocaziune să-i piperez pe la fecciorului meu mai mic, pentru-că s'a purtat necuviincios. Aceasta s'a întîmplat jos în curte, ear' după-ce 'și-a primit pedeapsa, s'a dus plîngînd la mamă-sa. Întrebînd aceasta, cine l'a supărat, băiatul a răspuns: Nemernicul acela, care vine în toată Dumineca la noi”. *Se non e vero, e ben trovato.*

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 17 Septembrie n. Hittow, cunoscutul ambasador rusesc în București, se află aici spre a se vindeca de o rană.

Arad, 17 Septembrie n. Generalul Traian Doda nu s'a prezentat la pertractare din cauză de morb. Apărătorul Eötvös nu a fost admis la cuvînt din cauză, că nu s'a putut provoca decât la o plenipotență verbală.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Papa, 18 Septembrie n. Ministrul president a sosit aici ca să presideze conventul districtului bisericesc reformat. La banchet a declarat Tisza, că el vorbește în interesul adevărului, când ține, că izvorul douche-ului binemeritat dela Belovar a fost inima cea bună a Regelui, care totdeauna este condusă de interesul patriei și de sfințenia constituției. El a încheiat cu „eljen” pentru Regele.

Berlin, 18 Septembrie n. Toate foile discută în detal fapțul, că foile din Germania-de-Nord au reprodus articolul bătător la ochi al țiarului „Independance Belge” despre eventuala retragere a lui Bismarck. Se crede, că există diferențe între împăratul și Bismarck relativ la cesțiunea reformei constituțiunii imperiului.

Petersburg, 18 Septembrie n. Muștrarea episcopului Strossmayer produce senzațiuni foarte mare și este privită ca o dovadă, că cercurile oficiale austro-ungare sînt dușmane Rusiei.

Bibliografie.

„Familia”. Anul XXIV. Nrul 36. Cuprinde: Bate la ușe, novelă de Carmen Sylva (urmare). — Spus-am lumii, poezie de Smara. — Minunate sînt căile tale, novelă de Teochar Alexi (urmare). — Sonet, după Petrarca, de Ioan Bocanici. — Francillon, comedie de Dumas fiul, traducere de Dumitru Stănescu (urmare). — Folioase practice ale meteorologiei, de Dr. A. P. Alexi (va urma). — Salon: Gelosul cuminte, de I. S. Spartali. — Bomboane. — Literatură și artă. — Teatru și musică. — Ce e nou? — Ghicitoare pătărată, de Iuliana Iancovici. — Posta redacțiunii. — Ilustrații: Înaintea oglinzii.

„Foia Diecesană”. Anul III. Nr. 36. Cuprinde: Dispozițiune pentru alegerea unui deputat mirean la congres în cercul Ghilad. — Ordinațiunea cons. din 1879 referitoare la agende școlare ale comitetelor parohiale și la alegerea subcomisiunilor școlare. — Dela adunarea generală a învețătorilor din diecesă. — Învierea morților, studiu exchatologic (continuare). — Apel. — Varietăți. — Publicațiuni. — Concurse.

„Candela”. Foia bisericească-literară. Apare odată pe lună în Cernăuți. Anul VII. Nrul 9, dela 1 Septembrie. Cuprinsul: I. Istoria catechumenatului creștin. II. Omiliile sfîntului Ioan Chrysostom la epistola către Romani. III. Un articol rutean. IV. Predică pentru Dumineca 18 (19) după Rosalii. V. Predică despre beție. VI. Un articol rutean. VII. Cronică.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 29 Octomvrie st. n. a. c. imobilele lui Iacob Paunz în Megher de către judecătoria cerc. din Szécsény.
— 7 Octomvrie st. n. a. c. imobilele lui Velimir Basits în Tovarisoava de către judecătoria cerc. din Palanca.
— 19 Decemvrie st. n. a. c. imobilele lui Eugen Eötvös de către tribunalul reg. din Beregszász.
— 2 Octomvrie st. n. a. c. imobilele Ioanei Szűdy nasc. Gáhy de către tribunalul reg. din B-Gyarmat.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
— la rămasul după Anuța Dănuț nasc. Iscriu la tribunalul reg. din Deva.
— la rămasul după Ignatie Vesin (din Bassahid) la tribunalul reg. din Chichindamare;
— la rămasul după Elisaveta Szadeczky (din Beodra), George Nedelcov (din Modos) la tribunalul reg. din Becicherecul-mare;
— la rămasul după Petru Halmajan (din Măgherad) la tribunalul reg. din Arad;
— la rămasul după Toma Andó (din Bichiș-Ciaba), Andrei Balázs (din Ciaba), George Dohányos (din Bichiș-Ciaba) la tribunalul reg. din Bichiș-Giula.

Posturi vacante:

— Un post de servitor adj. la judecătoria cerc. din Sibiu cu salariu de 240, fl. relut de cuartir 40 fl. și relut pentru vestiminte 50 fl. — A se adresa până în 6 Octomvrie st. n. a. c. la autoritățile competente.
— Un post de practicant în drepturi cu diurnă la judecătoria cerc. din Szarvas. A se adresa în 10 zile la autoritățile competente.
— Un post de sergent de carcere la prisoarea tribunalului din Cluj cu salariu de 300 fl., relut de cuartir 40 fl. și apoi vestiminte. — A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.
— Un post de practicant în drepturi cu diurnă la judecătoria cerc. din Szepesófalu. — A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 18 Septembrie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.9)	Diferența dintr-o zi	Temperatura aerului la umbră	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vîntului
725.2	-0.5	+9.2	+23.2 +9.0	O

Din țeară, 16 Septembrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura aerului la umbră	Vîntul
Sătmăr	767	+11.8	V 2
Oradea-mare	766	+11.8	V 2
Cluj	766	+8.8	O 1
Orșova	767	+9.4	V 2
Timișoara	768	+9.4	V 2
Arad	766	+12.4	V 2
Panciova	765	+14.0	N 1

Sosiți în Sibiu.

La 18 Septembrie n.

Hotel „Neurhrer”. Dr. Hellwig, cu familia, Wermescher, cu familia, Emil Wermescher, toți din Reghinul-săsc. Radler, Kullman, Grünfeld, comercianți.
Hotel „Împăratul Romanilor”. Sicha, comerciant. Herza, Lengyel, cântăreți.
Hotel „Meltzer”. Welther, major din Sebeșul-s.
Hotel „Habermann”. Tevanvitz, Mirza Krausz, Carol Stürst, Maria Krausz, cântăreți.

Economie.

Floxera. S'a constatat ivirea floxerei pe dealul „Somjo” în comitatul Vespriș, periclitînd astfel vinul renumit ce se stoarce din viile aceluia deal. Mai departe s'a ivit floxera în podgoriile satelor: Diosgyör și Emed în Borsod, Lele și Menyő în Selagiu, Karacsond în Heves, Baj în Komárom, Apostag și Calocia în cottul Pestei. Karád în Somogy. Mai departe pe podgoriile dela Nadudvár în Hajdu, Kalázno și Săcădat în Tolna, Deménd și Keresend în Heves, Szeghalom în Bichiș, în Bogdan, Derșida-mică și Korond, apoi în Hosva, Bagos, Goroszlő-unguresc și alte câteva sate din comitatul Șimleului.

Moară cu vapor. În Szepes-Szt.-György s'a format o societate pe acții pentru construirea unei mori de vapor. Capitalul societății e de 100.000 fl. în 2000 de acții a 50 fl. În Se-cuime acest stabiliment e de mare însem-nătate.

Furnisare de albituri și ghetete. Camera comercială din Brașov aduce la cunoștință, că intențentea corpului c. r. 12 de armată a exers concurs cu oferte pentru furnisarea de albituri și ghetete pentru bolnavii din spitale. Concursul va avea loc în 18 Octomvrie st. n. Informațiuni mai deaproape se pot căștiga la intențentea corpului, apoi la toate spitalele militare, precum și la depositul filial de montur în Alba-Iulia.

Sămînăturile de rapiță în România sînt cele mai frumoase pretuindene în județele de sus. Grânele sămînate mai de timpuriu sînt de asemenea destul de frumoase, deși seceta prea îndelungată împiedică mult dezvoltarea lor.

Prețul grînelor în Franția. Cetim în „Monitorul intereselor comerciale” următoarele:

Din partea comercială a „Economistului Francez” vedem, că guvernul republicii față cu intențentea neașteptată provocată de inferioritatea recoltei grînelor, plănuesce suspendarea dreptului sau taxei vamale de 5 fr. percepută la importarea grînelor. Și apoi guvernul și-a rezervat această facultate prin legea specială asupra materiei.

Această măsură, pe cât este de aprobată de marea majoritate a poporului francez, pe atât este de criticată de capitaliști, care au bani angajați în cultura pămîntului. Căci ea ar ridica, ar smulge culturii slaba desdăunare ce i-ar pute rezerva ridicarea prețului grîului. Nu s'ar mai stimula o ramură de industrie ce se află deja în agonie, încuragînd speculațiunea ce stă la pîndă, și așteaptă numai josolarea barierele vamale spre a inunda țergul, speculațiune ce va lucra cu atât mai mult când barierele vor fi suprimate de tot.

Detractorii măsurii recomandă să se mai aștepte, susținînd că lipsa sau deficitul recoltei nu e așa de mare pe cât se crede.

Utimele sciri ce primim din Marsilia arată o ridicare continuă în prețul grînelor dela 1 fr. la 1 și 50, comercianții au început a se plînge, că mersul cu apîndere al țergului a exagerat pretențiunile vîndătorilor din terile de producțiune, ceea-ce face a se prevedea, că cîtva timp afacerile vor fi dificile.

Grânele tari și-au conservat prețul.

Prețul mărfurilor.

Piața din Făgăraș, 14 Septembrie. Grâu frumos hectolitru fl. 4.— până fl. 4.80; grâu mestec fl. 3.— până fl. 3.50; sîcără fl. 2.40 până fl. 2.60; cucuruz fl. 3.90 până fl. 4.40; ovășul fl. 1.30 până fl. 1.60; sîmînta de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; sîmînta de in fl. 7.— până fl. 8.—; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—; mazerea fl. 4.— până fl. 5.—; lîntea fl. 8.— până fl. 9.—; crumpenele fl. —.80 până fl. 1.20; mîlaiul fl. 7.— până fl. 9.—; sîu brut 100 chile fl. 18 până fl. —.—; unsoarea de porc 65—68, sîlînina 60—70; cânepa fl. 20.— până 21.—. Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 28 cr.; carne de vițel 26 cr.; carne de miel 24 cr.; ouă 14 cu 20 cr., chim fl. —.— până fl. —.—; lumini turnate de sîu 38 cr. până 40 cr.

Piața din Timișoara, 15 Septembrie. Prețurile cerealelor compute după mîja metrică. Grâu fl. 6.70 6.85. Sîcără fl. 4.90—5.—. Orz fl. 5.——5.30. Ovăș mercantil fl. 4.30—4.40. Ovăș vînturat fl. 4.50—4.60. Mîu fl. 6.20—6.80. Spirit, comun per 10,000 lire fl. 20.50—21.—. Spirit rafinat per 10,000 lire fl. 22.50—23.—.

Țergul de rîmători în Steimbruch. În 17 Septembrie n. s'a notat: unguresci bătrîni grei 48 — cr. până 49.— cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 50 1/2 cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., ușori 51.— cr. până 51 1/2 cr., marfă țărănească, grea 48.— cr. până 49.— cr., de mijloc 48 1/2 cr. până 49 1/2 cr., ușoară 49.— cr. până 50 1/2 cr., romănesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrăbesci grei 49.— cr. până 49 1/2 cr., transito de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., transito ușori 47.— cr. până 48.— cr., îngrășiți cu ghîndă — cr. până — cr. per 4 1/2 cîmpenți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 13 Sept. 1888.

Sămînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	pînă	dela	pînă	
Grâu				
Bănățeneșc, nou	74	—	75	—
Grâu dela Tisa	74	—	75	—
Grâu de Pesta	74	—	75	—
Grâu de Alba-regală	74	—	75	—
Grâu de Bácska	74	—	75	—
Unguresc de Nord	74	—	75	—

Sămînțe, vechi ori noue	Solu	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	pînă	dela	pînă	dela	pînă
Sîcără					
Orz					
Nutreț de vîinars de bere	70—72	5.45	5.65		
	60—62	5.5	5.75		
	62—64	6.35	7.35		
	64—66	7.85	9		
Ovăș	39—41	5.80	5.70		
Cucuruz (porumb)		75	6.05	6.10	
		73	5.95	6	
Hrîșcă					

Grâu	de primă. de toam.	8 3	7 70	8 11	7 72
Cucuruz	de primă.	5.44	5.44	5.44	5.44
Ovăș	de primă.	5.80	5.80	5.80	5.80

Produse diverse	Solu	Cursul
dela	pînă	
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	42.— 48.—
"	franceză	— —
"	italiană	— —
"	roșie	42.— 52.—
Oleu de rap.		
Oleu de in	dela Pesta	65.— 66.—
Uns. de porc	dela țeară sîvîntată	56.50 57.50
Sîlînă	afumată	6.50 62.—
Sîu		30.— 31.—
Prune	din Bosnia, în buți din Sîrbia, în buți	— —
Lictar	slavon, nou bînățeneșc	— —
Nuci	din Ungaria	— —
Gogoși	unguresci sîrăbesci	— —
Miere	brută	— —
Ceară	gălbîni străcurată de Rosenau	115.— 117.—
Spirit	Spirit	— —
	Drojdîțe de spirit	— —

Cursul pieței din Sibiu.

din 18 Septembrie st. n. 1888.

Hîrtie monetă română	Cump. 9.40	vînd. 9.45
Lire turcesci	10.90	11.—
Imperiali	9.95	10.—
Ruble rusesci	1.20	1.24

Bursa de Budapesta

din 17 Septembrie st. n. 1888.

Rentă de aur ung. 6 1/2 %	100.20
" " 4 1/2 %	90.30
" hîrtie " 5 %	146.50
Împrumutul căilor ferate ung.	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	113.—
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.—
" " bînățene-timigene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	104.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	130.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Rentă de hîrtie austriacă	81.25
" " argint austriacă	82.5
" " aur austriacă	110.50
Losurile austr. din 1860	139.50
Acțiunile băncii austro-ungare	880.—
" " de credit ung.	304.75
" " " austr.	312.20
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și economi „Albina”	102.—
Argintul	—
Gălbîni împărătesci	5.75
Napoleon-d'ori	9.64
Mărci 100 imp. germane	59.60
Londra 10 Livres sterlingi	122.20

Bursa de Viena

din 17 Septembrie st. n. 1888.

Rentă de aur ung. 6 1/2 %	100.—
" " 4 1/2 %	90.35
" hîrtie " 5 %	146.50
Împrumutul căilor ferate ung.	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	113.—
Bonuri rurale ung.	104.65
" " cu cl. de sortare	104.65
" " bînățene-timigene	104.65
" " cu cl. de sortare	104.65
" " transilvane	104.65
" " croato-slavone	104.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Împrumut cu premiu ung.	130.10
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.25
Rentă de hîrtie austriacă	81.30
" " argint austriacă	82.60
" " aur austriacă	110.70
Losuri austr. din 1860	139.70
Acțiunile băncii austro-ungare	878.—
" " de credit ung.	304.25
" " " austr.	312.25
Argintul	—
Gălbîni împărătesci	5.77
Napoleon-d'ori	9.65
Mărci 100 imp. germane	59.65
Londra 10 Livres sterlingi	122.10

Bursa de București.

15 Septembrie — 4 oare p. m.	Cassa	Ultim
Renta rom. per 1875 5 1/2 %	95 1/2	—
Renta română amort. 5 1/2 %	97.—	—
(Schuldverschreib.)	100.—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6 1/2 %	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6 1/2 %	—	—
Imprumutul Municipal 5 1/2 %	86	—
Scrisuri func. rurale 7 1/2 %	107 1/2	—
Scrisuri func. rurale 5 1/2 %	97.—	—
Idem urbane 7 1/2 %	107.—	—
" 6 1/2 %	101 1/4	—
" 5 1/2 %	95	—
Banca Nat. (500 lei vîrs. intr.)	—	—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîrs.)	—	—
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vîrs.)	—	—
S. cred. mob. r. (250 lei vîrs.)	—	—
Soc. r. de con. (250 lei vîrs.)	—	—
Oblig. Casei Penşunilor	235.—	—

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

Nr. 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici. 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.	Nr. 13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.	Nr. 37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	Nr. 14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.	Nr. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.	Nr. 38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	Nr. 26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.	Nr. 39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
Nr. 4. Piperuș Pétu. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 16. Din bătrani. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.	Nr. 40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prefăt. unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.	Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.	Nr. 41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.	Nr. 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 29. Sgârcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.	Nr. 42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	Nr. 43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
Nr. 8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.	Nr. 20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	Nr. 31. Nusciul-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.	Nr. 44. Rusalin pëcurarul. Poveste de Nicolae Trimbișoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
Nr. 9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.	Nr. 21. Prietinul meu Vântură-Țeară. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.	Nr. 45. Roma învinsă. Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.	Nr. 22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	Nr. 33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	Nr. 34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.	Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.
Nr. 12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.		Nr. 35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	
		Nr. 36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	

Despre comune.
Cu explicațiuni și notițe de orientare.
Pretul 40 cr. v. a.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt			
Viena	11.10	8.—			București		4.40	7.30		Viena		11.10	2.—	Teiuș	11.24	3.—	1.42	Copșa mică		2.29	4.35			
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal		9.12	1.14		Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia	12.09	3.44	2.92	Șeica mare		3.02	5.05			
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38	Timiș		9.36	1.45		Szolnok		11.20	12.41	Vințul de jos	12.30	4.10		Loamneș		3.46	5.46			
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02	Brașov	—	10.12	2.32		Arad		4.10	5.45	Șibot	1.01	4.43		Oena	8.27	4.18	6.17			
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51	Feldioara	4.10		7.10		Glogovaț	2.17	4.30	6.—	Orăștia	1.32	5.13		Sibiu	9.—	4.42	6.40			
Várad-Velence		7.11	9.18	2.11	Apatia	4.56		7.31		Győrök	2.37	4.43	6.18	Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.—	Sibiu		3.43	8.50			
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Agostonfalva	5.37		8.14		Bánffy	3.19	5.07	6.38	Deva	2.52	6.35	11.21	Oena	4.26	9.17	10.24			
Mező-Telegd			9.44	2.32	Homorod	6.07		8.36		Pauliș	3.43	5.19	6.51	Brăncieva	3.23	7.02		Loamneș		9.45	10.50			
Rév		7.41	10.21	2.55	Hașfalău	6.55		9.12		Ilia	4.05	5.41	7.10	Ilia	3.55	7.28		Șeica mare		10.20	11.20			
Bratca		8.10	11.38	3.38	Sighișoara	8.36		10.24		Gurasada		6.09	7.37	Zam	4.08	7.40		Copșa mică		10.49	11.45			
Bucia			12.16	4.01	Elisabetopol	9.13		10.46		Zam		6.28	7.55	Soborșin	4.44	8.11								
Ciucia			12.54	4.23	Mediaș	9.56		11.19		Gurasada		7.25	8.42	Conop	5.30	8.46								
Huedin		9.04	1.57	4.49	Copșa mică	10.37		11.47		Ilia		8.01	9.12	Radna-Lipova	6.27	9.33								
Stana		9.34	3.11	5.31	Mickasasa	10.59		12.02		Brăncieva		8.34	9.41	Pauliș	6.47	9.53								
Aghiriș			3.40	5.40	Blaj	11.16		12.09		Deva		8.55	9.58	Győrök	7.28	10.27	5.50	Cucerdea		3.05	10.20			
Nădășel			4.15	6.12	Crăciunel	11.37		12.25		Orăștia	1.47	9.51	10.42	Glogovaț	7.43	10.42	6.13	Cheța		3.35	10.50			
			4.36	6.24	Teiuș	12.16		12.53		Șibot	2.08	10.35	11.07	Arad	7.59	10.58	6.38	Ludoș		3.56	11.11			
Ciuj	11.15		4.56	6.38	Aiud	12.33		1.05		Vințul de jos		11.09	11.37	Szolnok	8.28	11.35	7.19	M.-Bogat		4.06	11.20			
Apahida	11.34		5.26	6.56	Vințul de sus	1.51		1.47		Alba-Iulia		12.12	12.29	Budapesta	8.42	11.39	7.38	Cipeu-Iernut		4.48	11.57			
Ghiriș	12.46			7.16	Uioara	2.18		2.08		Teiuș	8.05													

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula**.